

Коленова Н. Р., викладач
Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного
торговельно-економічного університету

МЕТОДОЛОГІЯ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Сучасний світ дуже мінливий, а розвиток системи освіти повинен йти в ногу з прогресом. Процес інформатизації, дистанційна освіта в умовах карантину, що здійснюється сьогодні, як в Україні, так і за кордоном, змушує з нових позицій розглядати методи і засоби освіти. Це спонукає викладачів шукати нові способи подачі матеріалу, контролю успішності та виконання самостійної роботи студентів.

Але не всі моделі, які можна успішно застосовувати у викладанні українським студентам, підходять для викладання іноземцям. Звичайно, існує багато традиційних методик, але не всі вони є дієвими у дистанційному навчанні. Тому, викладачі повинні прагнути до встановлення правильного балансу між традиційними методами викладання і новими.

Одним з головних завдань сучасної освіти є розвиток у студентів навичок самоосвіти та творчого використання отриманих знань. Тому, значення електронного навчання постійно зростає, а за деяких умов стає єдиним способом навчання.

Дистанційне навчання має ряд переваг і може надати значну допомогу як викладачеві, так і студенту на початковому етапі навчання нерідної мови: задовольняє потреби сучасних студентів, що живуть у цифровому світі; стимулює педагогічні нововведення; розширює можливості та спрощує доступ до освіти різним категоріям учнів. Але широке застосування дистанційних технологій у процесі навчання нерідної мови позбавляє студентів можливості живого спілкування, заважає формуванню необхідної комунікативної компетентності. Дуже важливим аспектом є навчання людини у, так званих, «природних умовах». Дистанційно дуже важко створити умови «аудиторної присутності». Процес навчання іноземної мови на початковому етапі завжди повинен відповідати комунікативним потребам іноземних учнів.

У навчанні будь-якій іноземній мові потрібно відпрацьовувати певні стадії пізнання, які включають такі вміння, як спостережливість, навички зіставляти і розмежовувати, типізувати та класифікувати мовний матеріал. В онлайн-режимі достатньо складно повністю привернути увагу студента, тому що навколо багато факторів, які можуть заважати, тимчасом як в аудиторії все навколо сприяє адаптації та тривалій сконцентрованості уваги.

Невід'ємною частиною навчання іноземних студентів є процес адаптації, який достатньо важкий і стресогенний, навіть, за сприятливих умов. Цей процес повинен проходити в рамках комплексного поєднання і взаємодії

інформаційно-функціонального і соціокультурного полів, що практично унеможлиблюється в умовах дистанційного навчання.

Завдання викладача, за сучасних умов, ускладнюється вдвічі, тому що дистанційно потрібно створити таку атмосферу, яка б поєднувала у собі аспекти «аудиторної присутності», комфортної адаптації, максимального утримання уваги студентів, створення мотивації до навчання, пошук оптимальних шляхів і способів співвідношення індивідуального та колективного компонентів в навчанні. Але як зазначалося раніше, без мовної практики в «природних умовах», без живого спілкування процес вивчення української мови не є повноцінним. Вирішенням проблеми може бути організація екскурсій – це хороший засіб формування лінгвокраїнознавчої компетенції іноземних студентів.